

Dosarul nr. 2ra-55/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihailevici Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihailevici Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Societății cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” cu privire la recunoașterea încălcării dreptului de proprietate asupra bunului, obligarea restituirii bunului, și la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” împotriva lui Ion Mihailevici, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea plății pentru păstrarea bunului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ion Mihailevici și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2017 Mihailevici Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și SRL „Grandautoclub” cu privire la recunoașterea încălcării dreptului de proprietate asupra bunului și obligarea restituirii bunului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11 ianuarie 2017, în XXXXX, a avut loc un accident rutier (tamponare de pieton), în care a fost implicat automobilul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către el, și a pietonului XXXXX.

În aceeași zi de către grupa operativă din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni al IGP a fost efectuată cercetarea la fața locului și examinarea

automobilului în litigiu, după care s-a luat decizia ca automobilul să-i fie transmis la păstrare la domiciliu, fără a efectua careva modificări, obligație pe care și-a asumat-o prin recipisă.

La 14 ianuarie 2017 ofițerul de urmărire penală al IP Criuleni, Iurii Vîrlan, l-a contactat telefonic, comunicându-i că trebuie să aducă automobilul la parcare specială cu plată gestionată de SRL „Grandautoclub”, situată pe XXXXX, motivând necesitatea de a efectua expertiza auto-tehnică.

A notat că a explicat ofițerului de urmărire penală că respectă angajamentul asumat de a păstra automobilul în starea cum a rămas după accident, fără să-i impună careva cheltuieli suplimentare, însă primul nu a acceptat și l-a atenționat că în cazul care nu va urma indicațiile sale, autoturismul va fi ridicat de la domiciliul său cu evacuatorul, fapt care implică cheltuieli suplimentare pe seama proprietarului.

La ridicarea automobilului și plasarea acestuia la parcare specială cu plată a SRL „Grandautoclub” situată pe XXXXX, de către reprezentantul organului de urmărire penală nu a fost întocmit niciun act procesual (cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte), fiind altfel încălcată procedura de anexare la dosar a corpului delict prevăzută de art. 158 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală.

După numeroasele adresări la organul de urmărire penală, inclusiv și în scris, i s-a refuzat restituirea automobilului, motivând prin necesitatea efectuării unor expertize, însă în realitate automobilul nu a fost supus niciunei expertize.

Totodată, a menționat Mihailevici Ion că prin ordonanța din 21 iunie 2017 a procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, a fost scos de sub urmărire penală, clasat procesul penal în cauza penală nr. XXXXX și s-a dispus să i se restituie automobilul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX.

Însă, până în prezent automobilul în litigiu nu i-a fost restituit, deoarece se află la parcare privată deținută de SRL „Grandautoclub”, care prestează servicii doar contra plată, ceea ce depășește posibilitățile sale, în situația în care este unicul întreținător ai copiilor săi minori, iar recent i-a decedat soția.

A susținut că din vina organului de urmărire penală, aproximativ timp de 10 luni, este lipsit de posibilitatea de a se folosi de bunul său, fapt prin care i-a fost încălcat dreptul la proprietate garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, conform pct. 29 alin. (2) din Instrucțiunile cu privire la modul de ridicare, evidență, păstrare și transmitere a corpurilor delict, anexate la cauzele penale, a obiectelor de preț și a altor bunuri de către organelor de urmărire penală și procuratură în procesul urmăririi penale, aprobate prin Ordinul interdepartamental (Procuratura Generală, MAI, Serviciul Vamal, CCCEC) nr. 190/332/348/126 din 02 august 2006, mijloacele de transport recunoscute drept corpuri delict pe dosare penale se păstrează gratuit în subdiviziunile specializate ale organelor de urmărire penală.

A invocat reclamantul că pârâta SRL „Grandautoclub”, contrar ordonanței din 21 iunie 2017 a procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, refuză să-i predea

automobilul, doar sub condiția achitării plății de depozitare a mijlocului de transport.

De asemenea, a notat reclamantul că nu i s-a eliberat act care să justifice mărimea plății pentru păstrarea a autovehiculului în calitate de corp delict.

Din Raportul Centrului Național Anticorupție din 2017 cu privire la rezultatele evaluării riscurilor de corupție desfășurat în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP, rezultă că contractul cu privire la parcare specială a fost încheiat în anul 2014 între IGP și un agent economic doar pentru deservirea subdiviziunilor polițienești din raza mun. Chișinău pentru parcare automobilelor în condițiile art. 439 din Codul contravențional, adică pentru agenți constatori, dar nu și pentru vehiculele recunoscute în calitate de corpuri delict pe cauze penale. Totodată, din Raportul Centrului Național Anticorupție rezultă că actualmente contractul dintre IGP și agentul economic constituie obiectul vizat într-o cauză penală instrumentată de CNA.

La nivel departamental, IGP nu dispune de niciun act normativ sau de procedură operațională standard, care ar reglementa temeiul, procedura și timpul ridicării mijloacelor de transport implicate în accidente rutiere pe cauze penale.

Decizia de ridicare a automobilului după 3 zile din momentul comiterii accidentului rutier, este una arbitrară și abuzivă din parte ofițerului de urmărire penală.

Totodată, art. 264 alin. (1) din Codul penal, care i-a fost incriminat la faza de urmărire penală, nu prevede ca sancțiune confiscarea bunurilor materiale.

De asemenea, accidentul rutier s-a produs în condiții climaterice nefavorabile (drum înzăpezit și lunecos), nu era în stare de ebrietate, nu a părăsit locul faptei și nu a negat impactul dintre automobil și pieton.

Astfel, din start era evident faptul că nu era necesară ridicarea mijlocului de transport, deoarece nu au fost depistate careva defecțiuni tehnice la sistemul de frânare sau de direcție ale automobilului.

În contextul enunțat, Mihailevici Ion a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea încălcării dreptului de proprietate asupra automobilul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, obligarea Inspectoratului General al Poliției și SRL „Grandautoclub” să-i restituie, necondiționat și fără plată, automobilul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate, în starea cum era la ziua de 14 ianuarie 2017.

La 23 august 2018 SRL „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu, a depus cerere reconvențională împotriva lui Ion Mihailevici, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției cu privire la încasarea plății pentru păstrarea bunului și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii SRL „Grandautoclub” a indicat că este o companie cu scop lucrativ, care gestionează o parcare specială situată pe XXXXX, serviciile fiind prestate în baza contractului nr. 29 din 26 martie 2014 încheiat cu Inspectoratul General al Poliției privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor.

A susținut că reieșind din prevederile art. 159 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpurile delictive se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.

La caz, automobilul de model XXXXX, cu nr. de înmatriculare XXXXX, ce aparține lui Mihailevici Ion, a fost adus la parcare specială la 14 ianuarie 2017 (conform actului de constatare nr. 04091), care s-a aflat până la 14 martie 2018, perioada de parcare fiind de 424 de zile.

La aducerea automobilului la parcare, lui Mihailevici Ion i s-a adus la cunoștință, sub semnătură, că serviciile parcării sunt contra plată, precum și tarifele parcării, fapt confirmat prin actul de constatare nr. 04091 din 14 ianuarie 2017, care nu a fost contestat de către pârât, fiind valabil până în prezent.

Din prevederile art. 932 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția Legii până la modificările din 01 martie 2019), rezulta că, retribuiția se consideră convenită în mod tacit dacă, în raport cu împrejurările, asemenea lucrări sau prestații se fac numai în schimbul unor retribuiții. Dacă nu este stabilit cuantumul retribuiției, se consideră că s-a convenit, în cazul existenței unor tarife, asupra retribuiției tarifare, iar în cazul inexistenței unor tarife, asupra retribuiției obișnuite.

A reținut SRL „Grandautoclub” că în calitate de prestator de servicii de depozitare, a solicitat de la Mihailevici Ion achitarea serviciilor de păstrare al automobilului, atenționându-l pe ultimul că nu va elibera mijlocul de transport până la achitarea integrală a plății respective, or, potrivit art. 1103 din Codul civil, depozitarul are dreptul să rețină bunul depozitat peste termenul prevăzut în contract până la momentul retribuirii sale și compensarea cheltuielilor de păstrare.

A notat reclamanta că reieșind din tarifele parcării, suma totală pentru serviciile prestate, la ziua depunerii acțiunii în judecată, au constituit 13.770 de lei, calculată după următoarea formulă: pentru perioada de la 14 ianuarie 2017 – până la 21 ianuarie 2017, a constituit 1,260 de lei (180 de lei × 7 zile), pentru perioada de la 22 ianuarie 2017 – până la 14 martie 2018, suma de 12.510 de lei (30 de lei × 417 zile).

Conform art. 1088 alin. (1) și (2) din Codul civil, depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activități profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuiția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuiția obișnuită.

Prin urmare, începând cu 14 ianuarie 2017 între SRL „Grandautoclub” și Mihailevici Ion s-a instituit un raport juridic de depozit, cu titlu oneros, or, actul de constatare nr. 04091 expres prevede că serviciile de parcare sunt contra plată, iar actul respectiv nu a fost contestat, fiind valabil până în prezent, producând efecte juridice în continuare.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 30 octombrie 2017 a expediat în adresa lui Mihailevici Ion o reclamație, solicitând achitarea benevolă a

sumei de 9.570 de lei pentru perioada de parcare de 285 de zile (14 ianuarie 2017 – 27 octombrie 2017), însă nu a fost soluționată cu succes.

Subsecvent, a menționat că este lipsită de temei acțiunea inițială depusă de Mihailevici Ion privind restituirea automobilului, or, în baza ordonanței din 02 martie 2018 de efectuare a percheziției la parcare specială situată pe XXXXX, emisă de ofițerul de urmărire penală al Direcției nr. 3 a DGUP a CNA, căpitan Constantin Bogdan, automobilul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, a fost ridicat și transmis proprietarului Mihailevici Ion spre păstrare, fapt confirmat prin procesul-verbal de percheziție din 14 martie 2018.

În contextul enunțat, a solicitat SRL „Grandautoclub” admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul lui Mihailevici Ion în beneficiul său a sumei de 13.770 de lei cu titlu de plată pentru păstrarea automobilului de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, pentru perioada 14 ianuarie 2017 – 14 martie 2018, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea inițială depusă de Mihailevici Ion ca neîntemeiată. S-a admis acțiunea reconvențională depusă de SRL „Grandautoclub”. S-a încasat din contul lui Mihailevici Ion în beneficiul SRL „Grandautoclub” costul cheltuielilor de păstrare a automobilului de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, în sumă de 13.770 de lei, precum și suma de 424 de lei taxa de stat.

La 25 octombrie 2019 Mihailevici Ion a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 26 februarie 2020 a depus partea motivată a cererii de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 30 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Mihailevici și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că la 11 ianuarie 2017, în satul XXXXX, Mihailevici Ion, aflându-se la volanul automobilul XXXXX cu n/î XXXXX, a tamponat pietonul XXXXX. Pe faptul dat, în privința lui Mihailevici Ion a fost intentată cauza penală nr. XXXXX în baza art. 264 alin (1) din Codul penal, iar prin ordonanța din 11 ianuarie 2017 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală, întocmită de ofițerul de urmărire penală din cadrul IP Criuleni, automobilul în litigiu a fost recunoscut în calitate de corp delict (f.d. 9, vol. I).

La 14 ianuarie 2017, conform actului de constatare Nr. 04091, autoturismul de XXXXX cu număr de înmatriculare XXXXX, a fost plasat la parcare specială, cu plată, gestionată de SRL „Grandautoclub” situată XXXXX (f.d. 8, vol. I).

Prin ordonanța din 21 iunie 2017 a procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, Mihailevici Ion a fost scos de sub urmărire penală, s-a clasat procesul penal în cauza

penală nr. XXXXX și s-a dispus restituirea proprietarului autoturismul de model XXXXX cu număr de înmatriculare XXXXX (f.d. 10 – 11, vol. I).

Dat fiind faptul că Mihailevici Ion nu a ridicat automobilul în litigiu de la parcare specializată, toate cheltuielile legate de păstrarea acestui bun, au fost suportate de către SRL „Grandautoclub”.

Au reținut instanțele de judecată că tarifele pentru serviciile prestate au fost stipulate în anexa nr. 1 la contractul nr. 29 din 26 martie 2014, și anume în mărime de 30 de lei pe zi și serviciile de evacuare a automobilului în sumă de 1.050 lei (f.d. 75, vol. I).

Cu trimitere la prevederile art. 8 alin. (1), art. 196 alin. (1), art. 667 alin. (3), art. 1088 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția Legii până la modificările din 01 martie 2019) și art. 159 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanțele de judecată au concluzionat că Mihailevici Ion, posesorul mijlocului de transport XXXXX cu n/î XXXXX, recunoscut ca corp delict, urmează să achite SRL „Grandautoclub” plata pentru parcare a automobilului pentru perioada 14 ianuarie 2017 – 14 martie 2018.

Nu a fost reținut argumentul lui Mihailevici Ion că potrivit pct. 2.2 din contractul nr. 29 din 26 martie 2014 privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor, cheltuielile de aducere și de staționare a vehiculului la parcare sunt suportate doar de către contravenient, pe când el nu a avut calitatea de contravenient, or, reieșind din prevederile art. 725 alin. (2) din Codul civil, clauzele contractului respectiv se răsfrânge atât asupra dosarelor contravenționale, cât și celor penale, având în vedere faptul că la data aducerii mijlocului de transport la parcare specială este imposibil de stabilit statutul persoanei și soarta dosarului, iar noțiunea de „*contravenient*” are un sens general și se aplică față de posesorul autovehiculului la momentul producerii accidentului.

Mai mult ca atât, contractul nominalizat are un caracter complex și conține atât clauzele contractului de transport de bunuri, cât și clauzele contractului de depozit (păstrare).

Prin urmare, în perioada 14 ianuarie 2017 – 14 martie 2018, între SRL „Grandautoclub” și Mihailevici Ion s-a instituit un raport juridic de depozit, cu titlu oneros, prin intermediul organului de urmărire penală, fapt ce se confirmă prin actul de constatare nr. 04091 din 14 ianuarie 2017, care a fost semnat de către Mihailevici Ion, nu s-a opus plasării automobilului la parcare respectivă, nu a înaintat careva obiecții și nu a contestat respectivul act, acesta fiind valabil și produce efecte juridice în continuare (f.d. 8, vol. I).

Prin urmare, SRL „Grandautoclub” în calitate de prestator al serviciilor de depozitare, conform art. 1103 din Codul civil, este îndreptățit să rețină bunul depozitat peste termenul prevăzut în contract până la momentul achitării de către Mihailevici Ion a cheltuielilor de păstrare suportate de către prima.

Or, SRL „Grandautoclub”, în calitate de depozitar, administrând parcare auto specializată, care are un nivel sporit de securitate, acces limitat al terțelor persoane și oferă condiții necesare pentru asigurarea integrității corpurilor delict, în perioada

14 ianuarie 2017 – 14 martie 2018, cu strictețe și responsabilitate a îndeplinit obligațiunile de asigurare a integrității automobilului de model XXXXX cu n/î XXXXX, suportând în consecință cheltuieli aferente acestei activități, fapt ce constituie temei de încasare a cheltuielilor suportate pentru parcare a vehiculului ce aparține lui Mihailevici Ion, în baza tarifelor stabilite și aduse la cunoștința ultimului, prin semnarea de către acesta a actului de constatare nr. 04091 din 14 ianuarie 2017.

La 09 octombrie 2020 Mihailevici Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 30 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale, și de respingere a acțiunii reconvenționale depuse de SRL „Grandautoclub”.

În motivarea recursului Mihailevici Ion a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, fără a da apreciere corespunzătoare probelor administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în special nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și anume, prevederile art. 666 alin. (1), 667 alin. (1) și 668 alin. (2) din Codul civil (în redacția Legii până la modificările din 01 martie 2019).

Instanțele de judecată eronat au interpretat clauzele contractului nr. 29 din 26 martie 2014 privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor, încheiată între SRL „Grandautoclub” și Inspectoratul General al Poliției, la care el nu este parte contractantă.

Este greșită concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare că în calitate de ofertă pentru acceptarea încheierii contractului de depozit a servit Lista de prețuri la serviciile acordate de păstrare a autoturismelor la parcare XXXXX.

La fel, este greșită concluzia instanțelor de judecată că el a acceptat tacit oferta intimată prin acțiunile sale de lăsare la păstrare a mijlocului de transport, devenind deponent în cadrul contractului de depozit. Or, conform art. 679 alin. (1) din Codul civil, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Iar, potrivit art. 681 alin. (1) din Codul civil, ofertă de a contracta este propunerea, adresată unei sau mai multor persoane, care conține toate elementele esențiale ale viitorului contract și care reflectă voința ofertantului de a fi legat prin acceptarea ofertei.

A susținut recurentul că nu este parte a contractului nr. 29 din 26 martie 2014 privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor, respectiv prin acest efect, respectivul contract nu-i este opozabil.

Mai mult ca atât, a fost nevoit să semneze actul de constatare nr. 04091 din 14 ianuarie 2017, deoarece trebuia să se conformeze indicațiilor obligatorii ale organului de urmărire penală, consimțământul său neavând niciun fel de valoare.

A precizat că nu a existat din partea sa acceptarea ofertei în sensul încheierii libere și neviciate a unui contract.

Instanțele de judecată eronat au aplicat prevederile art. 681-694 din Codul civil, în redacția de până la modificările din 01 martie 2019, neaplicând efectele juridice ale art. 666, 667, 668, 679 și 681 din Codul civil.

Subsecvent, a reiterat că instanțele de judecată s-au referit la prevederile art. 694 alin. (1) din Codul civil, care stipulează că, tăcerea sa și inacțiunea nu valorează acceptarea dacă din lege, din practica stabilită între părți și din uzanțe, nu reiese altfel.

Consideră că instanțele de judecată se contrazic atunci când afirmă că a acceptat tacit oferta intimatei SRL „Grandautoclub”, devreme ce legea spune clar că tăcerea nu este o acceptare a ofertei, decât în situația când legea, practica părților sau uzanțele stabilesc altceva.

De asemenea, instanțele judecată au interpretat greșit dispozițiile pct. 2.2 din contractul nr. 29 din 26 martie 2014, care stipulează că cheltuielile de aducere și staționare a vehiculului sunt suportate de contravenient. Or, reieșind din noțiunea generică de „contravenient” el urma să fie declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții administrative prevăzute de Codul contravențional, pe când el nu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei contravenții administrative prevăzută de Codul contravențional.

Dimpotrivă, prin ordonanța din 21 iunie 2017 a procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, el a fost scos de sub urmărire penală pe temei de reabilitare prin ce nu poate fi recunoscut ca contravenient sau vinovat de săvârșirea unei infracțiuni penale.

Prin urmare, SRL „Grandautoclub” urma să înainteze acțiunea privind încasarea sumei pretinse față de Inspectoratul General al Poliției, care sunt părți contractante la contractul nr. 29 din 26 martie 2014, și nicidecum față de el.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat eronat efectele prevederilor art. 725-732 din Codul civil, neaplicând prevederile art. 732 alin. (2) din Codul civil, din care reiese că, în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

Pe lângă acestea, conform pct. 1 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998, prezentul regulament stabilește condițiile și modul de exploatare a parcărilor auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova. Prevederile prezentului regulament reglementează relațiile ce apar în procesul exploatării, folosirii și păstrării mijloacelor de transport la parcările auto cu plată.

Consideră că aceste act normativ reglementează doar relațiile juridice, care apar între părțile raportului contractual de depozit, în mod benevol și negociat, dar nu impus în mod unilateral de organul de urmărire penală.

Trimiterea normativă enunțată este conformă relațiilor contractuale dintre Inspectoratul General de Poliție și SRL „Grandautoclub” și nu dânsului, care nu a negociat și nu a încheiat un astfel de contract cu intimata, care de fapt a fost impus

de organul de urmărire penală să aducă automobilul său la parcare administrată de intimată, fără acordul expres al său.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 11 iunie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Mihailevici Ion la 19 august 2020 (f.d. 196, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către acesta.

Astfel, recursul declarat la 09 octombrie 2020, este în termen.

La 25 octombrie 2020 în adresa SRL „Grandautoclub” și Inspectoratului General al Poliției a fost expediată copia recursului declarat de Mihailevici Ion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 11, vol. II).

La 11 noiembrie 2020 Inspectoratul General al Poliției a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Mihailevici Ion, deoarece recursul depus nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

La fel, a indicat intimatul că la 14 martie 2018 automobilul a fost ridicat de la parcare SRL „Grandautoclub” și restituit recurentului Mihailevici Ion, prin urmare pretențiile acestuia sunt neîntemeiate.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihailevici Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995), pe când în recursul depus de Mihailevici Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihailevici Ion, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Mihailevici Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic